

СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Аль Омар Малік Салехович
студент,
Фінансово-правовий коледж

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З СВІТОВИМ БАНКОМ

Група Світового банку – кредитна установа, головна мета якої полягає у наданні допомоги країнам для їх інтеграції у світову економіку та сприянню тривалому економічному зростанню і зниженню рівня бідності у країнах, що розвиваються. До структури Світового банку входять:

Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР).

Головною установою Світового банку є Міжнародний банк реконструкції та розвитку, що був створений у 1944 році. Це одна з найбільших і найвпливовіших у світі міжнародних фінансово-кредитних установ.

Міжнародна фінансова корпорація (МФК).

Міжнародна фінансова корпорація поряд з МБРР входить до групи Світового банку. Ця міжнародна організація була створена 1956 року з ініціативи США.

Корпорація має на меті сприяти економічному розвитку шляхом підтримки зростання продуктивності приватного підприємництва у країнах-членах корпорації, передусім у найменш розвинених регіонах, що доповнює діяльність МБРР.

Міжнародна асоціація розвитку (МАР).

Міжнародна асоціація розвитку була створена як філія МБРР у 1960 році. Метою асоціації є підтримка економічного розвитку, збільшення продуктивності і життєвих стандартів життя у менш розвинутих країнах світу, що є членами асоціації, в особливості запровадження фінансування для задоволення важливих потреб їх розвитку на сприятливіших умовах для балансу платежів, ніж надаються звичайними кредитами і таким чином продовження завдання розвитку МБРР та підтримки його діяльності.

Багатостороннє агентство з гарантій інвестицій (БАГІ).

Країни-члени Світового банку створили у 1988 році Багатостороннє агентство з гарантій інвестицій, що страхує капіталовкладення від політичного ризику, на випадок експропріації, війни, зриву контрактів, інших форс-мажорних обставин [3].

У вересні 1992 р. Україна стала членом МБРР та інших організацій групи Світового банку. Співпраця України зі Світовим банком здійснюється відповідно до Стратегії партнерства МБРР і МФК з Україною на 2012–2016 фінансові роки, яку схвалено Радою директорів Світового банку 16 лютого 2012 року. Серед міжнародних кредитно-фінансових організацій Світовий банк є другим, після МВФ, кредитором України. Портфель проектів України зі Світовим банком спрямовано на підтримку ключових напрямів економічних реформ, а саме: структурну перебудову базових галузей економіки, реформування фінансового та банківського секторів, охорону навколишнього природного середовища. Крім цього, кошти Світового банку спрямовуються на фінансування інвестиційних проектів в електроенергетиці, житловому та комунальному господарстві, соціальному секторі [1].

У 2014 р. портфель СБ в Україні поповнився новими інвестиційними проектами в сфері розвитку транспортної, муніципальної та енергетичної інфраструктури завдяки укладенню низки угод про позику між Україною та Міжнародним банком реконструкції

та розвитку на загальну суму більше 3 млрд. дол. США. Відновлено системні позики СБ на політику розвитку, які є одночасно інструментом підтримки стратегічних реформ Уряду та фінансової підтримки загального фонду державного бюджету [4].

Представництво України в Раді керуючих Світового банку забезпечується відповідно до Указу Президента України від 19.12.2005 № 1809/2005, згідно з яким керуючим від України – членом Ради керуючих Світового банку є Перший-віцепрем'єр-міністр України, а заступником керуючого від України – членом Ради керуючих Світового банку є Міністр економічного розвитку і торгівлі України.

Рада керуючих делегувала велику частину своїх повноважень Раді виконавчих директорів (складається з 25 виконавчих директорів, 5 з яких представляють 5 країн-найбільших акціонерів, а 20 – решту країн, які розподілилися на групи).

Україна входить до групи країн на чолі з Голландією. У Раді директорів Україна представлена Старшим радником виконавчого директора Світового банку, посаду якого з 6 серпня 2012 р. займає Роман Жуковський.

З 1 лютого 2012 р. Директором Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові призначено пана ЧімяоФана (QimiaoFan). Під його керівництвом здійснюється операційна діяльність Банку в Україні. Керівником представництва МФК в Україні є Олена Волошина [5].

22 жовтня 2014 р. визнано за доцільне залучення позик від МБРР для реалізації інвестиційного проекту «Другий проект з передачі електроенергії» (розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.10.14 р. № 1060-р).

10 листопада 2014 р. утворено делегацію України для участі у переговорах з МБРР та затверджено Директиви щодо укладення Угоди про позику та Угоди про позику Фонду чистих технологій (Другий проект з передачі електроенергії). (розпорядження Президента України від 10.11.14 № 1233/2014-рп).

12 листопада 2014 р. схвалено остаточний звіт за результатами реалізації спільних із МБРР інвестиційних проектів «Розвиток системи державної статистики для моніторингу соціально-економічних перетворень» і «Додаткове фінансування Проекту «Розвиток системи державної статистики для моніторингу соціально-економічних перетворень» (розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.11.14 р. № 1091-р).

21 листопада 2014 р. набрали чинності Угоди про позику і Угоди про позику Фонду чистих технологій (Проект «Підвищення енергоефективності в секторі централізованого тепlopостачання України» та Проект розвитку міської інфраструктури – 2).

21 січня 2015 р. визнано за доцільне залучення позики від МБРР для реалізації проекту «Поліпшення медичних послуг для населення» (розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.01.15 р. № 81-р).

9 лютого 2015 р. утворено делегацію України для участі у переговорах з МБРР та затверджено Директиви щодо укладення Угоди про позику (Проект «Поліпшення медичних послуг для населення»). Підписати Угоду уповноважено Міністра охорони здоров'я КвіташвіліО. (розпорядження Президента України від 09.02.15 № 129/2015-рп). 19 березня 2015 р. підписано зазначену Угоду про позику.

10 лютого 2015 р. Міністром енергетики та вугільної промисловості Демчишиним В. В. підписано Угоду про позику та Угоду про позику Фонду чистих технологій (Другий проект з передачі електроенергії). (розпорядження Президента України від 07.02.15 № 125/2015-рп).

17 квітня 2015 р. визнано за доцільне підготовку спільного з МБРР системного проекту «Друга позика на політику розвитку» та залучення позики від МБРР в рамках зазначеного системного проекту в розмірі 500 млн. дол. США (розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.04.15 р. № 372-р).

З 16 по 21 квітня 2015 р. офіційна делегація України на чолі з Головою Національного банку України, до складу якої також входять Міністр фінансів України, Міністр економічного розвитку і торгівлі України, Надзвичайний і Повноважний Посол України в США та представники Національного банку України та Мінфіну, брала участь у весняних зборах керуючих Міжнародного валютного фонду і Світового банку у м. Вашингтон (США).

20 квітня 2015 р. утворено делегацію України для участі у переговорах з МБРР та затверджено Директиви щодо укладення Угоди про позику (Друга позика на політику розвитку). Підписати Угоду уповноважено Міністра економічного розвитку і торгівлі Абромавичуса А. (розпорядження Президента України від 20.04.15 № 431/2015-рп) [2].

На сьогодні портфель проектів Міжнародного банку реконструкції та розвитку складається з 15 інвестиційних та 2 системних проектів на загальну суму близько 3,3 млрд. дол. США, з яких 12 інвестиційних проектів на суму 1,72 млрд. дол. США перебувають на стадії реалізації, а 3 інвестиційні проекти на суму 0,76 млрд. дол. США та 2 системні проекти на суму 0,85 млрд. дол. США перебувають на стадії підготовки.

Список використаних джерел:

1. Співробітництво України з міжнародними фінансовими інституціями [Електронний ресурс] // Сайт Міністерства закордонних справ України : [сайт]. – Режим доступу : <http://mfa.gov.ua>.
2. Співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями [Електронний ресурс] // Міністерство фінансів України : [сайт] – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/>.
3. Бідник Н.Б. Співпраця України з міжнародними фінансовими організаціями як чинник економічного розвитку держави / Н.Б. Бідник // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – № 19.3. – С. 153–157.
4. Кабанов В.Г. Діяльність міжнародних фінансових організацій на вітчизняному ринку фінансового капіталу / В.Г. Кабанов // Фінанси України. – 2009. – № 9. – С. 98–107.
5. Савостьяненко М.В. Інвестиційні проекти міжнародних фінансових організацій в Україні / Савостьяненко М.В. // Наукові праці НДФІ. – 2008. – С. 128–137.

Білас В.В.

студентка,

Ужгородський національний університет

ОФШОРНІ ЗОНИ В СИСТЕМІ СВІТОВИХ ФІНАНСОВИХ ЦЕНТРІВ

Сучасний офшорний бізнес дуже складний, в його схемах використовуються як класичні офшори, так і респектабельні країни з високою транспарентністю бізнесу, які дають певні привілеї для нерезидентів. Сьогодні налічується 40–45 класичних офшорів, з урахуванням тісно пов'язаних з ними держав їх загальне число зростає до 100. А це майже половина держав світу.

Більшість офшорів це острівні держави або невеликі країни, що дає змогу досить ефективно використовувати механізм лібералізації податкового режиму для підвищення інвестиційної привабливості країни та безпосереднього притоку прямих іноземних інвестицій [1, с. 39].

Фактично всі великі американські та європейські банки мають дочірні структури в офшорних зонах. В одному тільки Делавері формально зареєстровано 43 % всіх компаній, акції яких котируються на Нью-Йоркській фондовій біржі.